

Mythologia, Padoue, 1616 - 82 : Les Sirènes

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série B - 1581. Pierre Eskrich, Images des dieux (Lyon)

[Images, Lyon, 1581 - 35 : Les Sirènes](#) a pour adaptation ce document

Collection Série A - 1571. Giuseppe Porta et Bolognino Zaltieri, Imagini degli dei (Venise)

[Imagini, Venise, 1571 - 35 : Les Sirènes](#) a pour adaptation ce document

Collection Série B - 1612. Pierre Eskrich, Mythologie (Lyon)

[Mythologie, Lyon, 1612 - 60 : Les Sirènes](#) a pour alternative ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Citer cette page

Ferroverde, Filippo (graveur), *Mythologia* Padoue, 1616 - 82 : Les Sirènes, 1616

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/7801>

Présentation du document

Publication *Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum Paulum Tozzi, ex typographeo Laurentij Pasquati, 1616

Exemplaire HathiTrust : Getty Research Institute -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Pagination p. 395

Exposition virtuelle [La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

Stationem, ut dictum est, universa transferri potest. At vero hunc de Sirenibus est dicendum.

De Sirenibus. Cap. XIII.

SIRENES & ipse periculosa hominibus mortalia propter cantus suavitatem, dictæ sunt ita cantilenis nauigantes homines desolcere, ut in profundissimum somnum inducerent: quos postea ita sopitos in mare deiiciebant ac necabant: ex cogitabante enim ex omnibus cantilenis, quas pro cuiusque ingenio inveniendiores fore putabant. Has igitur fixerunt antiqui Acheloi fluminis, qui Aetoliam ab Acarnania differerunt, Nicopolinque ciuitatem, quam Cæsar post victum Antonium ad victoriam eius memoriam sempiternam erexit, alluit, & Terpichores fuisse filias. Nicander lib. 3. Mutatorum Melpomenen Sirenum matrem fuisse scribit, alii Steropen, alii Calliope. Has tres fuisse memorant, quæ Musas aliquando in certa-

men cantus provocare Iunonis suafuans sunt: quare cum prius essent alatae Sirenes, Musæ alas victimis enulserunt, coronasque ex illis factas suis capitibus impostrunt: quod factum est in Creta iuxta ciuitatem illa de causa vocatam Apteram, ut ait Crobylus lib. 1. Illa de causa ut dictum est, pollex alatis capitibus Musæ fuisse putabantur præter viam, quæ erat illarum mater. Haec igitur iuxta Pelorum Siciliz promontorium prius, vel (ut alijs magis placuit) in insulis Sirenis habitarunt: quæ sunt in extrema parte Italiz, ut fecit Strabo lib. primo, qui Sirenas insulas etiam fuisse inquit lib. 1. Saxonæ ac desertas, non procul à Capreis, Hę dictæ sunt inferiorē corporis partē habuisse volucrum autum, at superiorē ad humanam formam efficiam, ut fecit Theopompus in Callicchio, & Isaeius. Idcirco monstra illas vocavit Ouid. lib. 3. artis amandi:

Monstra maris Sirenes erant, qua voce canore

Quilibet admissus detinere ratus.

Nomina vero illarum fuerint ista, Aglaope, Pisinoe, Theriopia: ut voluit Chærilius Theriopia, Molpe, Aglaophonos. Clearchus vero Solensis, in Amatoris, lib. 3. unam illarum Leucosum nominat, aliam Ligam, tertiam Parthenopen: quare ait Strabo etiam lib. 1. Geogr.

nobilissimam Italiz ciuitatem Neapolim dictam fuisse Parthenopen de nomine viri Sirenum quæ in iis locis mortua est. Eam vero ciuitatem Phalaris Siciliz Tyrannus instantasse fertur per bella prope eversam, ac nouam ciuitatem nominasse, sine Neapolim, cum tamen

D 4 d 13 o